

DE
ICTO MVSICO

DISSERIT

ET

GENEROSIS ATQVE NOBILISSIMIS

IVRIVM CVLTORIBVS

DOMINIS COMMILITONIBVS SVIS

COLLEGIA SVA

PER

SEMESTRE AESTIVVM

HABENDA

INTIMAT

ABRAHAMVS KAESTNERVS

IVRIVM DOCTOR ET PRACTICVS.

LIPSIÆ,

LITTERIS GABRIELIS TROGHII cl^o 1° CC XL.

T. J. G.
1844

DE ICTO oeconomio paucis ab hinc septimanie, in disputatione sub meo praefidio actum fuit, circa quam materiam inter eruditos, praecipuis quoad oeconomiam priuatae, neminem, cui sanum sinciput et occiput, dissidentem spero. Multa vero sunt, quae in ICTO ad eque creditu requiruntur, ut ea propter vulgus saepe dicat: *cui Gelsephus mus alibi iussit.* Placeat igitur hac occasione *res quasenus eruditur, et in specie ICTUS, musicam, artium omnino incomparabilem, collere debeat?* inquirere.

§. 2.

Scio equidem quod haec ex multis, nobilitate decora Mathematicae parti, in conuentu non solum habeatur, verum etiam vituperatione digna repperitur. Sic enim exclamantes audio: Musica interdum dulcedine sua iuuenum animos enervare reddit; Musica corruptos efficit mores, mollioremque in pectora inducit; Musica virorum effeminare mores non desistit, lasciuiaque lactis aduehit lenociniis. Non ignoro quod, ut **PELVTARCHVS** refert, **Philippus ALEXANDRVM** filium, qui dulciter modulabatur reprehensione male egerit. Indignum etiam libero homine putauit cantum Musicaeque harmoniam **ALCIBIADES**. Romani illam ipse contemnu habuerunt. Prostant historiarum monumenta, ex *Medorum Persarumque* regibus, illos inter Parasitorum Scutrarumque numerum esse adductos, qui musicam ex animo sequerentur. **GREGORIUS** Pontifex cantandi officium diuconis prohibuit, *ut c. in sancta Romana, 2 diff. 52. ibi: ut in hac sede sancti altaris ministri cantare non debeant.* Ritus, quo ecclesiae ministri coram altari peccationes textuumque epistolarum et euangelicorum canunt, improbat **I. S. STRYK**, *differt. de iure Sabbathi, cap. IV. n. 134 seq. p. m. 128.* cui tamen ab aliis, in specie etiam a **SELGIMANNO** disput. de iis, *quae circa receptam de Sabbatho doctrinam a non nemine nuper in dubium vocata sunt. Lips. 1705. c. 2. §. 6.* sufficienter responsum fuit. Organa pneumatica aliisque instrumenta musica in ecclesiis Musaeuitarum suo tempore penitus non tolerata esse; testis est **OLEARIUS** in *iuuario, Lib. III. cap. 27 p. m. 302.* Denique omnem cantum ex ecclesiis eliminandum putat noua Tremulorum, (seu, ut Anglice vocantur Quackers) colluies. Plures artis diuinae sfores facili adduci potuissent negotio, manus vero, ut in opinionibus, quae fundamento carent, recensendis, sim prolixior, officium suum denegat.

§. 3.

Sanius de musica consilium maioribus fuit, qui in recta administrata Republica, ut adolescentes *litteras, artem gymnasticam, MUSICAM et pingendi facultatem* diligenter addiscerent, vniuerunt, ut pluribus ex **ARISTOTELE** ostendit **IOANN. CASVS** in *Sphaera ciuitatis, Lib. VIII. c. 3. p. m. 479. seqq.* Tota enim vita humana in otium et negotium diuiditur. Otium vocamus cessationem laborum, qualis est in vita practica et actiua; vel intermissionem studiorum ac meditationum, qualis est in vita theoretica et speculatiua. Opus enim est non solum ut qui laborant, ab opere et negotio aliquando cessent; Sed etiam ut, qui student et orant, a contemplatione nonnunquam quiescant et ferientur. Nam dum sumus mortales, non solum laboribus vires corporis, sed etiam perpetuis meditationibus vires mentis fractae et exhaustae sunt, si honesto otio non reuerentur. Musica autem festa corporis membra reficit, spiritus atrociter viuacior reddit, vires sepultas excitat, ipsum animum deiectum mirifice erigit, et confirmat.

§. 4.

Non vero, dum musicam extollo, subintellectam cupio mollem et effeminatam illam symphoniam, qua vagabundi tibicines lyris tibiisque suis ad illecebras vtuntur. Quod noctambululis (ut hac voce utar) in usu est potissimum, *Dianam suam musica nocturna*

nocturni, nisi cinem Etandge 11 exhiberentibus. Circa quam musicam iis in quantum gratiam fieri solet, monuit HORATII *Lib. III. Ode 7.* obseruandum est:

Prima nocte domum clausit, neque in-vias

Sub cantu qui uenit adspice tibine,

Et te sacrae uocanti

Duram, si scilicet mane.

Sed grauem et diuinam eam, quae cum anima humana proportionem habet, quaeque nos a terra ad coelum, a uanitate ad uirtutem, ab inani strepitu mortalium, ad gloriosum chorum coelestem spirituum, ab hoc indiuisibili puncto temporis ad infinitam circumferentiam Numinis possit allicere, possit auocare, *conf. BOETIUS de musica, lib. I. c. 1. et CelsVM c. l. ubi, musicam ad otium; ad negotium, ad pacem, ad bellum perutilem esse multis declarat.*

§. 5.

Quis inter eruditos ignorat musicam in populo Israelitico non minimam cultus ecclesiastici partem effecisse? Testantur id sacrae Pandectae passim. *v. II. SAMUEL. VI. v. 4. PARAL. I. cap. XXVI. Lib. II. c. V. v. 12. et 13. cap. XXX. v. 25. 26. c. XXX. v. 21. c. XXXV. v. 15. Paral. 98. v. 6 et 7. Ps. 109. v. 2. Ps. 129. v. 3. Ps. 150. Hanc Hebraeorum musicam ATHANASIVS KIRCHERVS in *Musurgia vniuersali T. 2.* copiose quidem delineat, cui tamen conuiniter anteponunt SAL. van TIL, *von der Dichte Sing- und Psalmen der alten Hebräer, lib. III. c. 0. p. 428.* et e nostris D. SONTAG, *de stir. Psalmen ad Dom XII. v. 11. p. 593.* ubi ad alphabeti seriem singula recenset. *v. omni. Dn. D. IO. GOTTLÖB. CAREZ. introduct. ad libros canonicos bibliothecarum veteris testamenti omnes, Parr. II. c. III. §. 8. p. m. 116.* Nec aliud de hodierna musica ecclesiastica dicendum, ut propterea BRVNNE in *I. E. lib. I. c. VI. membr. 8. §. 1.* ingenuè fateatur: Non dubito dicere, musicam ecclesiasticam esse integram partem cultus ecclesiastici publici. In eo tamen difficulter cum BRVNNE MANNO consentio, quando *cir. for. §. 4.* asserit: inepta est musica sine Organica, siue alia instrumentalis, nisi vox humana continuat, ut sciat ecclesia quid canatur, et possit Amen dicere. Is enim qui vim et efficaciam musicae instrumentalis intelligit, qui tonos distinctione ualeat, qui in harmonia artificiali non est hospes, certe singulare commotionem internam sensurus est, licet vox humana nulla audiatur. Si obiciat: paucissimi hoc datum esse, et tamen in ecclesia id esse agendum, ut omnes accedant; Respondeo: Etiam sola musica instrumentali in animis hominum insignes pictatis affectus, effectusque mirabiles uirtutis efficiuntur. Praeambulis enim illis, quae vel solo organo pneumatico, vel etiam aliis instrumentis instituuntur, animus auditorum praeparatur, ut eo attentior ad ea quae sequuntur, reddatur. Quid, quod hodie non desint, qui ultra terminos vulgaris musicae progressi, in eo praecipuum ponunt operam ut concentus harmoniceus, tam organo pneumatico quam instrumentis aliis, eum affectum animi, quem vox canentis exprimit, apte imitetur, vel etiam solus producere ualeat. Non incongrue hinc ex CICERONE *Academ. quart. lib. IV.* refertur: *Quam uultis, inquit, quae nos fugiunt, in cantu exaudiunt, in eo genere exercitati, qui primo inflatu tibicinis Antioquam esse aiunt, aut Andromachon, cum id nos non suspicemur quidem. Ex quibus istis liquet, concentum musicum, qui cantum ipsum praecedere solet, frustra non institui, nec eiusmodi praeeambula iure inepta dici posse. Imo raro, quid canitur, nec ab erudit, multo minus a reliquis distincte intelligitur, nisi aliquando textus vel typis excusus, vel scriptus ad manus sit, propterea tamen musica ecclesiastica omittenda non erit. Egregium plane instrumentalis musicae, sine uoce humana, effectum perhibet sacer Codex II. Reg. III. v. 5. Denique asserunt BRVNNE**

MANNI vix, ac ne vix quidem cum Pſalmo 150. conciliari poteſt. Vt ea propter mihi perſuſum habeam firmiter, ſolam instrumentalem muſicam circa cultum diuinum effectu ſuo non deſtitui.

§. 6.

Non vocat plura de muſica in genere praemittere, multo minus inſtituti ratio nec poſtulat nec paritur vt de muſicae origine, definitione, de variis huius diuiſionibus, ſutius agam. Hinc etiam quid per *Notas, figuras, Lineas, Clandes, Conſonantias, Diſſonantias, Tonos, Semitonos, Tactum, Engam, Piuſum, Scalas, Punctum, Interuallum* &c. intelligatur, itemque quid ſit genus *Diatonicum, Chromaticum, Enharmonicum* &c. quid ſit ex modi vel tonis *Dorius, Hypodorius, Phrygius, Hypophrygius* &c. et infinita alia ſecco praeteruo pede, cum alias integrum ſacrum ſcribere necesse haberem. Cui veru volupe eſt ſingula haec explicata perueſtigare, praeter *KIRCHERVM §. praec. vii. euoluat RISCATVM de ſtatu hominum in Republica, lib. II. p. m. 93* vbi multa de muſica et muſicorum ſtatu deprehendit; *conf. GEORG. ANDR. FABRIC. Theſaur. Philoſoph. ſub capite: de muſica, p. m. 270. ſeqq. ROBERT FLVDD. Vtriusque coſmi hiſtoria lib. VI. de arithmetica muſica, p. m. 150. ſeq. Eiuſd. Tr. de templo Muſicae, in quo muſica vniuerſalis tanquam in ſpeculo conſpicitur, in ſeptem partes diuiſa, ibid. p. 150. ſeqq. nec non BONNET Hiſtoire de la muſique et de ſes effets, depuis ſon origine iuſqu'a preſent. Paris 1715.*

§. 7.

Ad vſum itaque quem, *muſica noſter amor*, eruditis praestat, in ſpecie transgredior. Hic autem, (praeter ea quae §§. 4. et 5. ſunt dicta) multus non ſum in commendanda muſica, quoad ſcholas triviales aliasque Gymnaſia. Res ipſa loquitur, in iis ſolo vſu muſicae infinitis pauperrimis ſuccurri. Non immerito de muſica dictum *PLATONIS*, *Pol. 3. et 7.* huc reſero: *mihi ſcribit, credito patres, nulla ars excellenter aut diuiniſt eſt, qua liberi veſtri in teneris annis inſtrucci ad Deum et pietatem pertrahantur. Conf. Ordnung beyder Vniuerſitaeten zu Leipzig und Wittenberg, von denen Seipendisten, cap. 4. vers: und nachdem die Muſica. Salkim hoc loco de illis, qui ex ſuperioribus facultatibus ad officia publica iam promoti ſunt, paucis dicam. Nomino primo loco Theologos. Ili magni facere ſolent debentque muſicam. PRAECENTOR digniſſimus erit ipſe *LVTHERVS*, qui in colloquiis menſalibus cap. 37. rubr. von der Muſica, p. m. 703 ſeq. haec proſert: Wer die Muſic verachtet, wie denn alle Schmärtzer thun, mit dem bin ich nicht zuſtieden. Denn die Muſic iſt eine Gabe und Geſchenke Gottes, und nicht eines Menſchen. So vertreibet ſie auch den Teuffel, und machet die Leute frolich. Man vergiſſet darbey alles Zorns, Unkeuſchheit, Hoffarth und anderer Laſter. Ich gebe nach der Theologie der Muſic den nechſten locum und beſte Ehre, und man ſiehet wie David und alle Heiligen ihre gottſelige Gedanken in Verſe, Reim und Geſang angedruckt habe. *Conf. Programm meum: De voluptatum artiſicibus, n. 9. LVTHERO*, non ſine ratione iungi poterit *MARDE* im Chriſtenbume, l. II. c. 41. quibus Duumviris, teſtibus omni exceptione maioribus, muſicam apud Theologos laudem mereri, fides habenda erit. Nec enim inter purioris Evangelicae doctrinae theologos, quod ad *Pſalm. VIII.* ſcribit *CALVINVS* adpauſum vnaquam inuenit. Quantum, inquit, ad tympanum et cytharam et nablum attrinet, diximus alibi, et poſtea dicendum erit. *Leuitas*, pergit, non abſ re muſicis instrumentis vſos fuiſſe ſubnogo: Quia tenerum adhuc et pueris ſimilem populum Deus ſalutis rudimentis docere voluit vique ad Chriſti aduentum. Nunc ubi Evangelii claritas, diſcuſſis umbris legalibus, cultum DEI magis ſimpliciter nobis commendat, ſulto ac vperam imitramur, quod propheta non niſi aetati ſuae praecipit, et ſimilis eſſe, qui hoc ad ſervantem,*

ferunt. Cui praeis quidem, debito tamen modo respondit REYNKING in *Polit. Bibl. lib. I. ar. 40. p. m. 92. seq. conf.* GLAYDER in *praefat. Psalmodar. nou. cent. f.* WEBER in *Hymnologia sacra*, p. 31. *Mengering in informatorio consistoriae evangelico, feria visitationis Mariae, P. II. qu. 1. + 7. p. m. 628. seqq.* SPERLINGII *Petrus Scrupulosus, P. I. p. 14. F. II. p. m. 40.*

§. 8.

Vtilis vero, imo necessaria videtur musica cuilibet verbi diuini ministro. Si enim sermones sacri ex suggestu sacro habendi, et orator musicam non didicerit, quo per tōnos musicos confluxuque interualla vocem moderare ac temperare queat, piissime certe meditationis auditorum affectum vix pro dimidia parte mouebunt sonumque potius quam attentionem apud plures causabunt. Similis, si non maior defectus circa musicam sese exerit, vbi in vsu est, vt epistolae et Euangelia aliaque coram Altari canantur. Sane clericus hic pretium non contemnendum daret, si *ut, re, mi, fa, sol, la*, vel sic dictam scalam, cum suis interuallis praticare possit. Et si id tantummodo intelligeret, mitius saepe de musica ecclesiastica iudicaretur. Vt nil dicam musicae ignorantiam scripturarum intellectum impedire, vti ex AVGVSTINI *lib. II. de doctr. Christ. c. 10. refert CASVS cir. lib. VIII. cap. 3. p. m. 382.*

§. 9.

De vsu et effectu musices in arte salutari permulta sine vllō labore adferri possunt. Ne vero falcem in alienam plane messem immittere videar, medicinae cultores, ad RISICATVM §. 5. *citat.* in specie autem ad IO. WILHELM ALBRECHTI *tract. physic. DE EFFECTIBVS MUSICES IN CORPVS ANIMATVM*, qui *Lipsiae 1734. in 8. prodiit*, ablegatos volui, qui ultimus, §. 252. *seqq.* incredibilia fere, de vi musices in animos exempla adfert.

§. 10.

Restat ICTVS Musice. Hunc voco hominem qui praeter solidam iuris scientiam, musices etiam fundamenta, quatenus *partim* ad vsum cum aliis communem, *partim* ad proprium conducunt, sibi nota reddidit. Eiusmodi ICTVM fuisse HVGOLINVM, elogium ipsi a doctore Italo scriptum testatur, quod suis reliquiis MSorum inseruit *ill. de LVDEWIG, Tom. V. lib. II. n. 1. p. m. 174. seqq.* Vtus quem ICTVS Musicus cum reliquis eruditis communem habet in variis conspiciunt. *Scil. 1)* caritilene sacrae *vel domi, vel in ecclesiis* ab ipso canendae veniunt, tonum vero musicum ignota, dici vix potest, quam molestus, quam grauis nobis euadat eiusmodi cantor, qui neque organo pneumatico neque cantu aliorum, vt vocem suam aliis conformet, cogi potest. Noui hic loci ICTQS non infini subfelli, nodi alios eruditos (*de plebe enim non est quod dicam*) qui non solummodo vicinis in ecclesiis (*id quod saepe mihi contigit*) sed toti ceterui valde taediosi existunt. Non enim tantummodo cum aliis canentibus tonum musicum simpliciter non edunt, sed reliquis (*per tacitum integrum*) silentibus, miserrime vocem suam producant, hocque ipso aliis vere stomachum mouent; vix enim tibi persuadebis vocem, quam intelligis, esse humanam.

§. 11.

Si porro 2) eiusmodi erudito publice verba facere contingat, facile deprehendes hic etiam equam haerere, si musicam, in eaque sonum grauem et acutum non intelligat. Non enim oratoris, sed preces cum gemitu effundentis vocem percipies, vt auditorio molestum sit per horulae quadrantem aures praebere patientes. 3) ICTVS communem cum reliquis musices vsum habet, si eiusmodi instrumentum musicum tractare possit, vbi motus corporis simul requiritur. Vita enim sedentaria eruditus maxime nociua; Vsu itaque eiusmodi instrumenti motum pedum, brachiorum corporis-

corporeisque requirentis, sanitati conservandae succuri potest. Observabile enim in
vici communi musicos *pernegue* prae reliquis sanitati frui. Refro huc qd quod
musica non *Gregoriana* (i. e. choralis) quam *Ambrosiana* (i. e. figurata) interiora
animi penetrat, affectus moueat, contemplationem promoueat, testi iam pellat,
spiritus in melos exilaret, ingenti acumen erigat, siquae C E O pereulis. v. IO.
ADAM WEMER. *dicuntur, et ideo, et principibus totius literaturae humanae*
scientiae et philosophiae, dicuntur XXV. denatura musico, p. m. 372, 373.

Fig. 12.

Plures musices effectus *IGIS* cum reliquis communes adducere superfluum. Transi enim ad *IGIUM*, qui officio quo fungitur, sine musicae intellectu sufficiente satisfacere nequit. Hic cum, cum sic legum positus: i) prae reliquis scire debet: arte leges scriptas per canticas *sanctae regibus christianis memoris maximae*. Id quod summus *ARISTOTELES* per tempore, *sec. XIX. c. 28* sequentem in modum exprimit: *Διὰ τὴν νόμον καλῶσαι οὐκ ἀδύνατον; ἢ οὐκ πρὶν ἐπιστάδα γράμματα ἔχειν τῶν νόμων ὅπως μὴ ἐπιδιδῶνται ὅσπερ ἐν ἀγράμματοις οἱ ἐκπαιδίσκται. καὶ τῶν ὑτέρων γὰρ ὡς τὰς πρώτας, τὸ αὐτὸ ἐκπαιδῶν ὅπερ τὰς πρώτας.* Quod a *FHEORIO GAZA* sic vertitur: *Cur leges priusquam canticis appellentur? An quod nominis priusquam litterae fiant, leges cantabunt? ne cui obsequium in litteris, quod etiam in litteris acie Agubris in more est.* Ergo prius quoque posterius cantabuntur end in *αὐτὸς* nomine, quo omnes superiores vocabantur. Conf. *CHRIST. LUDOVICI CRELLII*, hodie Reg. Pol. Conf. *Asie*, et Prof. Publ. in *Academ. Viteb.* Programmas *De primitivis legum poeticis, autique quibus genere carminum.* Viteb. 1725.

12

ARISTOTELI consentit CICERO ^{de legibus}, asserens: *Leges antiquo tempore cantu expressi solitas, ut facilius populi memoriae demandari. Pertinet 2) ad ICI Musici notitiam perfectiorem, ut scilicet, ante seculum quintum, vestigium legum Germanicorum scripturam non exare, et quae postea securae sunt maximam partem consuetudines repetiisse. Et antiquitus leges scriptas cantibus fuisse comprehensas.* Quo modo ab una generatione ad aliam, et sic ad posterum sunt, leges a veteribus translatae sunt. Id quod adhuc hodie a multis exteris populis fieri assidet, de quo itineraria nobis fidem faciunt. Non ignoret 3) *ICI* musicus, quod propterea et hodiernum singuli vesiculi cantionum dicantur *leges*, *Gesetze*. Hinc longam cantionum vocamus cin *Ein- u. Viel-Gesetz* hat. *Conf. THOMASII Differentia iur. publici: Morum cum iure scripto contentio. §. 8. 9. et 10. Halse 1701 habita.*

6. 14.

Finis 4) tibi casum, in oppido quodam receptum esse, "vt Poligraphi et Organici officia sint coniuncta, quia reditus vnius officii ad sustentationem sufficientes non sunt. Subiectum igitur quod tale ambit officium, licet iurum sit peritissimum, incapax tamen censetur, nisi ea parte musicæ, quam sparsa vacans requirit, sit instructum. Noui ipse eiusmodi oppida, *vbi* Sinator et Organicus, *vbi* Poligraphus et Organicus, vnam eandemque personam sustinent, vt ea propter de casus existentia dubitandum non sit.

5.

Quid si 5) consuli civitatis aliisque ex senatu scholarum inspectio, ut communiter fieri consuevit, committatur? Sane inspectores non tantum literarum, humaniorum quos vocant, sed etiam musicae gnari esse debent, alias examinihus vilificationibusque scholarum cum effectu interesse nequeunt. Recensebo hac occasione 6) eamque huc pertinentem, lectori (vs. spero) non iniucundum. Consul cuiusdam civitatis et

simul primarius Scholarcha, iurisque scientia haud vulgari praeditus, choro musico, cui ipse iuvenis intererem, stipendium annuum exsoluere debebat. Nescio vero qua ratione motus, ipse aliquando cum chori musici praefecto, musices examen instituebat, cumque interrogabat: quos essent litterae musicales vocales, seu toni musici? HIC congruus et in continenti respondit: *septem*. Ad quod ILLE: falsum est. Sunt quatuor toni, *Disantus, Alnus, Tenor et Bassus*. Pergebat autem: *Quomplex est musica?* HIC variis diuiditur modis. Potissima illa censetur distinctio, quod sit vel *Gregorianum* vel *Antiphonum*. (v. § 11.) ILLE: incepta est haec responsio. Codicem quidem *Gregorianum* scimus, nullam vero musicam *Gregorianam*. Vltius querebat: unde vestrum *et, re, mi, fa, sol, la*, originem habet? HIC: Est communis mulicorum opinio, intranslatum esse ex hymno *eccl. fustico de S. Ioanne*, qui est huius tenoris:

VT *queat laxis* RE: *sonare fibris.*

ML: *a gestorum* FA: *mutu tuorum,*

SOL: *ae pollutum* LA: *bii reatum,*

Sacete Ioannes.

et auctorem habere GV: DONEM ARETINVM petita musicae clarissimum, qui sub HENRICO III. vixit, creditur. ILLE, ira commotus, reponit: Haec tua deductio Pontificiae religionis supir principia, ideo plane reiciendq; Interim quiescendo pergebat: *Quomodo cantus diuiditur?* HIC: in durum et mollem. Recte responsio haec se habet, cum gravitate *Examinator* regebat, nam *durum* vocimus, qui a masculis, *mollem* vero, qui a feminis instituitur. Multas alias huius farinae proponebat quaestiones, et tandem nos, quibus istum tenere difficillimum erat, dimittebat, dicendo: *Videtur inueniri, in arte vestra me non esse hosiem, sum co: m: s, sum etiam musicus potius*. Caveat igitur sibi quilibet *ICtus*, discursam de musica instituens, ne *viam crepidam indicet*, et simile fatum experiatur.

§ 16.

Necessaria 6) est *ICtus* musicae scientia in erectione organi pneumatici, si v. g. ut Patronus negotium dirigere debeat, ne etiam hic ignorantiam suam, *fi tacere nesciat*, prodant. Paucis ab hinc annis in vicina ciuitate consuli regenti ab organico proponebatur: et velle gerere in die venienui quet bauende Orgel ein Principal von 16. Fuß haben. Consul, qui mensuram musicalem intuitu pedum, omnino ignorabat, scientiam tamen affectabat, organicum tali responsio dimittebat, er habe die Saite schon überleget, es lömte über neun Fuß nicht verstatet werden, die Höhe der Kirche hiesse es auch nicht anders zu, quo responsio eadem organico reliquisque praesentibus maximum cachinnum mouebat. Finge 7) Organicum, 8) Cantorem, 9) musicum ciuitatis ordinarium, ein Stadt-Weißer. Kunz. Geiger, 10) Lud. moderatorem in pagis, vbi iuris peritus, administrator iustitiae, der Gerichtshalter, concurrir &c esse eligendum; Proponastibi e: sum: Principem ministro cuidam rei musicae committere. Wenn die Aufsicht über die Capelle, bey denen Organ und der Orchester ic. and: sehen wird, vti haud raro fieri solet. Nonne vbiq; *ICtus* necessario prima musices fundamenta intelligere debet, si officio suo rite fungi velit? Si vero his destituitur pro habilibus ignorantem saepe commendatur atque obtruduntur, quibus nunc per *Génitium* nunc per *Datium* ianua aperitur.

§ 17.

Non decissent, quae circa musices artem, singulari DEI beneficio nobis concessam, adhuc adduci potuissent. huius enim scientia latissime patet; Et iuris interpretes, musices ignarus, statim in explicatione §. 2. *Instit. prēm.* haesitabit, vbi *Imperant* in verbis: *in luculentam et eximiam consonantiam*, ad scholam musicorum nos ablegat.

Quia vero ut filum abruptam, chartae angustia me monet, finem impono, et
Uro Musico versus, qui sequuntur commendo:

*Silero promissos concentus Musica, planctu
Tristitia in harmonico demulcens corpora cantu.
In plures transi species, elementa, figuras:
Instrumenta, toni, clausus, proportio, pectus
Concordi assuunt numero, curaque iugabunt.*

PLERAQUE PROVIDENTER SERVARI IN IVRE NECESSE.

Cum vero, teste quotidiana observantia, etiam quoad studium musicum, *in-
uita Minerva*, omnis conatus sit irritus, et multi ocores inueniantur, qui incon-
ditum pecoris *Arcadici* clamorem gr. ssimum equorum hinnitum dulcissimis ac
elegantissimis Musicorum cantionibus praeferre non erubescunt, quale quid de *ATHIA
Scytharum Rege* tradit *P. L. V. T. A. R. C. H. V. S.*, alicubi; Hinc illi adhuc, qui
imperitiam suam confiteri tenentur, monendi erunt, ne de musica sinistre iudicent;
Ne abusum cum vfu confundant; Ne statim, ubi musicam ecclesiasticam audiunt;
theatralium esse praecipitanter iudicent, sed ad verba sensumque textus animum
applicent, quoniam idoneus compositor singulis verbis, arte sua, pondus addere
affectumque maximum, insitae oratoris, exprimere solet. Et, si excessus depre-
hendatur, id quod, sicut in omnibus, divinis quoque rebus, sic etiam circa
musicam, fieri posse facile largior, non arti, sed hominis vitio adscribi debet, musici
enim cum omnibus id commune habent, quod errare possint. Vnusquisque igitur
Christianorum in eo totus sit, ut erigatur *harmonia christiana*, (*ut, sileo musicorum*)
Imsonantes corrigantur, *Consonantes* autem resiliantur; *Ut* ratione inimicitiae ubi-
que *Pausa generalis*, intuitu amicitiae vero semper *Figura maxima et Longa*, nunquam
Brevi, multo minus *Semifusa* obscuratur; *Ut* tristes quae per *Tremulantes* annun-
tiantur, *Fuga* licita atque permessa avertantur; *Vt* cantus durus et *Lamentabilis*
iucundum habeat Finis. Meum hoc loco esto: *Cantate Domino Deo meo*, quamdiu

Spiritus hos reges artus,

§. 18.

Super est ut brevissimis Generosis atque Nobilissimis Dominiis Commilitonibus, in di-
cem adhuc collegia, quae per semestre aestivum, *adistente Divino Numino* habiturus
sum, quae sunt sequentia.

- I) ELABORATORIO - PRACTICVM, diebus D. M. 24. et 29, continuand-
um, in quo singula membra *proprio Marte* scripra, pro indole processus
concipiunt, meaque revisioni committunt, *inchoabo, Hora VII. - VIII. maius.*
- II) PANDECTALE, in LVDOVICI DOCTRINAM PANDECTARVM,
de nouo exordior. *Hora IX - IX.*
- III) INSTITVTIONALE in ipsum Institutionum Imperialium textum, semper
tamen adhibita *synopsi Muncheniana*, incipiam. *Hora X - XI.*
- IV) STRYKII Examen IVRIS FEVDALIS, explicabo. *Hora II - III.*
- V) IVS CAMBIALE ductu Ordinac. cambialis Lipsiensis, tradam.
Hora III - IV.
- VI) PRAEPARATIO PRACTICVM, iuxta delineationem processus, abs me,
editam, praelegam, diebus 5 et 6. *Hora IX - X.*
- VII) REPETITIONI atque DVBIORVM RESOLVTIONIBVS die 6
EXERCITIO DISPVTATORIO autem die 7. more huc vsque observato,
vacabo. *Hora XI - XII.*

Singula praedicta collegia futura XXIII. Maii, initium sument, et DEO vitam atque
vires largiente, *solis Pandectis exceptis*, per semestre aestivum absoluti debent.
Dabam Lipsiae a Musico, Dominica *Iubilato*. A. R. S. cl. 1666 XXX.